

ser. Den Form, under hvilken disse Lovforslag saaledes er blevet til under væsentlig Samstemning mellem Fagkudskabens forskellige Repræsentanter, skulde jo egentlig aabne gunstige Udsigter for Lovforslagenes Fremme. Da vi i Fjor havde dem til Behandling her i Salen, var der jo Lejlighed til fra de forskellige Sider at redegøre for den Stilling, man indtager til disse Lovforslag, og knytte Betæneligheder til de enkelte Bestemmelser i Lovforslagene, som man kunde ønske ændret. Jeg har nu ikke Indtrykket af, at de enkelte Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der saaledes fremsattes Betæneligheder, var overvættede mange, ligesom jeg egentlig deler den Opfattelse, det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) nu lod komme til Orde, at Divergenserne ikke synes saa store, at der derigennem skulde frembyde sig store Hindringer for Lovforslagenes behørlige Fremme. Stærkest Divergens i Anskuelse forekom det mig, at der i forrige Samling kom til Orde overfor Bestemmelsen i Saltvandsfiskerilovforslagets § 7, den saakaldte Aalegaardsparagraf. Der er Forholdet jo nu imidlertid det, at vi siden da ifølge Loven af 12. Maj d. A. har faaet nedsat en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalene vedrørende Afløsningen af Aalegaardsretten m. m., og det forekommer mig under disse Omstændigheder, at der maatte kunne opnaas Enighed om den midlertidige Affattelse af dette Lovforslags Aalegaardsbestemmelser, hvorom der jo under alle Omstændigheder kun vil blive Tale. Og i saa Henseende mener jeg unægtelig for mit Vedkommende, at det vil være naturligt at blive staaende ved de nugældende Lovregler. Lovforslagene kom jo til Behandling i forrige Samling paa et saa sent Tidspunkt, at der ikke blev Lejlighed i alt Fald til en Færdiggørelse. I Aar forelægges de paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt, og Udsigterne for deres Fremme er altsaa væsentlig gunstigere. Jeg skal paa mit Partis og egne Vegne tilsiye vor Medvirking til at søge den foreliggende Lovgivningsopgave ført til en positiv Løsning.

Jørgen Hald: Især i det sidste Par Aar har det vist sig, hvilken særlig stor Betydning Fiskeriet har her i Landet. Det har vist sig med Hensyn til Forsyningen af Hjemmeforbruget og ogsaa med Hensyn til Udførsel. Denne Sag er af saa stor økonomisk Betydning, at den paakræver Rigsdagens Opmærksomhed. Jeg vil haabe, at det maa lykkes i denne Samling inden-

for det Udvalg, der faar med disse to Lovforslag at gøre, at faa det fremmet saa vidt, at disse Lovforslag kan blive ophøjet til Lov inden Samlingens Slutning. Jeg skal hermed anbefale dem til Tingets Velvillie.

Lewinsky: De Lovforslag til en Ordning af vore Fiskeriforhold, som i Dag er til Behandling, omhandler en Sag, som er gammelkendt her i Landstinget. Vi havde dem til Behandling i Fjor, og fra de forskellige Sider fremsatte man sine Anskuelser om og sine Indvendinger mod de foreliggende Forlag, og det forekom mig, at de ifølge de Udtalelser, som faldt fra forskellige Sider, ikke kunde møde store Vanskeligheder paa deres Vej gennem Tinget. Lovforslagene kom imidlertid herop paa et meget sent Tidspunkt, og under Behandlingen i Udvalget viste det sig, at man fra forskellige Sider ønskede en Del Ændringer indført. I Aar foreligger de paa et tidligt Tidspunkt af Samlingen, og jeg haaber derfor, det maa lykkes at gennemføre dem til Held for det danske Fiskeri. Jeg anbefaler dem til hurtig Fremme.

Nordby: Det foreliggende Forslag om Saltvandsfiskeri er jo enslydende med Forslaget om samme Emne, der var til første Behandling i dette høje Ting afdagte 23. Marts. Jeg udtalte mig da om Forslaget, særlig om dets § 7, der omhandler Retten til Fiskeri i Aalegaarde, og jeg tillader mig at henvise til disse mine Udtalelser. Da min Mening om denne Paragraf, som efter mit Skøn er den vigtigste og mest omstridte i Forslaget, er den samme som da, skal jeg ikke fremkomme med Gentagelser, i alt Fald ikke ved denne Lejlighed. Ved Sagens videre Behandling vil jeg derimod ikke kunne undgaa at fremsætte min Kritik.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg paaskønner de Udtalelser, der er faldet om Lovforslagene, og jeg nærer derudfra det Haab, at jeg kan være nogenlunde vis paa, at det vil lykkes at faa dem ophøjet til Lov, idet jeg kun kan beklage, at det ikke allerede skete i Fjor. Ganske vist var det et sent Tidspunkt, paa hvilket Lovforslagene kom op til Landstinget, men Samlingen sluttede jo dog ikke samtidig dermed, og der kunde vel derfor være blevet Tid til at tilendebringe Behandlingen. Imidlertid er det jo nu en Gang ikke gaaet saaledes, og jeg vil da kun